

Δόξα. Ἦχος λ π ε Πα

M ε ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι
 και αι αι Υι ω ς και Α α γι ι ω Πνε
 ευ μα α α τι
 Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α ει ς και εις τους
 αι ω ω ω νας Δ των αι ω ω ω νων α α α
 μην
 M εθ η με ε ε ρα α ας ο κτω ς της ε
 γε ερ σε ε ω ω ω ω ως σου ς Ι η σου ου
 M Ba α σι λευ ς μο νο γε νες Λο ο γε
 του ου ου Θε ε ε ου π ω ω φθη ης τοι οι
 οις Ma α α α θη η ται αι αι αις σου ς κε κλει
 σμε ε νων τω ω ων θυ ρων ς την ει ρη η η

νην σου πα α α ρε χο ο ο ο με ε ε ε νος
 και τω α πι στου ουν τι ι μα α α θη η τη
 του ους τυ υ πους ε ε ε δει ει ει ξας
 δε ευ ρο ο ψη η λα α α α α α φη η η
 η η η η η σον τας χει ει ρα α ας
 και αι αι αι του ους πο ο ο ο δας και την α
 κη ρα το ο ο ο ον μου πλε ε ευ ραν
 δε πει σθει ει εις ε ε ε βο ο ο ο ο
 ο ο ο α α σοι Κυ ρι ο ο ο ο ος μου
 ου και ο Θε ο ο ος μου δο ο ο ξα α α α
 σοι

Δοξολογία μεγάλη

και τὸ Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος» (σελ. 102)